

Zaterdag

den 29 Augustus.

NOTIFICATIE.

DE STAATSRAAD, GOUVERNEUR DER PROVIN-
CIE VAN NEDERLAND.

Breegt bij teken ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat het gedeelte van den grooten weg van de 1ste klasse No. 6 langs de Wageningenche Neude tot aan de Grebbe, nog gedurende den tijd van 8 dagen, van af Maandag den 31sten Augustus aanstaande, zal gesloten wezen, en dat, gedurende dien tijd, de passage, vice versa, langs den Grebbendijk moet worden genomen.

Arnhem, den 28sten Augustus 1835.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd,

VAN HEECKEREN VAN KELL.

FRANKFORT, den 25sten Augustus.

Volgens berichten van de Italiaansche grenzen, heeft de Koningin Regentes van Spanje in Italie eene plaats uitgekozen, waarheen zij de wijk zal nemen, ingeval zij door de gebeurtenissen in Spanje genoodzaakt mogt worden om dit land te verlaten. Te dien einde heeft zij daar, naar men verzekert, reeds vaste goederen aangekocht, en zal zij er nog meer laten aankopen. Men noemt onderscheidene groote landgoederen in het zuiden van Italie. Verder beweert men, dat er iemand door haar zal afgezonden worden, om het aangekochte in oogenschouw te nemen en het kasteel uit te zoeken, dat door H. M. zou kunnen betrokken worden.

De tijdingen uit Italie maken wijders bij voortdurend gewag van de ontsteltenis, welke de aannadering en verschijning der cholera aldaar veroorzaakt. Koning Karel Albert van Sardinië schijnt geen van de minst beangsten te wezen. Inmers meldt men, dat hij naar eene van zijne zomer-residentien de wijk heeft genomen, en zijn kasteel van een drievoudig kordon is omringd. Afsien bijzonder op de stad Turin, die er doorgelaten worden. De bevelen, zegt men, zijn zoo scherp, dat zelfs honden, die de wijk over de muren passeren, doodgeschoten worden.

Uit Weenen wordt gezegd, dat men er voortgaat, den Turken gezant allerlei beleefdheden te bewijzen. — Den 16^{den} heeft hij met zijn gevolg gegeten bij den prelaat van Klooster Neuburg, eenen der primaten van Oostenrijk, en wel op het paleis van dit heerlijk klooster te Klooster Neuburg. Men kan wel denken, dat de aankomst dezer Ottomannen het gansche stadje in geen geringe beweging bracht. Zij, van hunnen kant, toonden bij deze gelegenheid, even als reeds vroeger, dat zij het met het wijnverbod van hunnen profeet niet zeer nauw nemen. Zij dronken als Duitschers. — Wie zou voor weinige jaren ook maar aan de mogelijkheid gedacht hebben, dat belijders van den Islam zoo met prinses van de Roomsche kerk de tafelvreugde genieten zouden! De katholieke geestelijkheid in Oostenrijk heeft intusschen over algemeen den roem, dat zij een voorbeeld van verdraagzaamheid is. Nimmer geeft zij, ofschoon de heerschende kerk uitmaakt, de minste aanleiding tot betrekking met gezantslieden van andere geloofsbelijdenissen.

Een bericht uit Pruisen, betrekkelijk de maatregelen, welke in Frankrijk, na de gebeurtenissen van 28 Julij, aan de wetgevende kamers voorgedragen zijn, zal aan de Fransche oppositie-bladen gewis stof tot menige scherpe aanmerking opleveren. Daarbij wordt toch niet alleen Lodewijk Philippus geprezen over de wijze, waarop hij, blijkens die voorgedragen maatregelen, de bedoelde gebeurtenis heeft weten te baat nemen; maar daarenboven het volgende gezegd: «Niemand ontveinst, dat thans het listerriekste tijdstip van den Koning der Franschen daar is, welks verheerlijking of verduistering na van het besluit der wetgevende kamers afhangt, dat, namelijk, — en waarom zouden wij het niet luid te kennen geven, — aan de Julij-revolutie gelegenheid gegeven is, om zich met de monarchale beginselen, de eenigst mogelijke en heilzaamst brengen te in onze maatschappelijke orde, te verzoenen. Waarlijk het is de moeite wel waardig, om eenige ijdele offers te brengen, om van eenige winnaars, die bij doelen of geenen mag heerschen, afstand te doen, ten einde voor Frankrijk de deur te openen voor de grootste en vruchtbaarste alliantie, voor de omhelzing van de staatkunde van

het overige vaste land van Europa. — Wat zullen er de Engelsche dagbladen ook niet van zeggen?

Een reiziger uit Polen meldt het volgende in een der Duitseche dagbladen: «Bijzonder belangrijk was het mij, den indruk waar te nemen, welke de tijding van den Parijschen moorddadigen aanslag als hij maakte. In groote gezelschappen liet men zich minder uit, en men kon slechts op de gezigten lezen, wat deze of gene van de zaak dacht. In bijzondere kringen daarentegen vond de ondaad, daar men ze als van de republikeinen uitgaande beschouwde, in zoo verre bijval, dat men er zich tamelijk vrij over uitliet, wat, ingeval de Koning en de Prinsen waren gedood geworden, in Frankrijk voor eenen regeringsvorm zou gekomen zijn, en welken invloed hij eindelijk (daar een algemeene oorlog wel onvermijdelijk zou geweest zijn) ook voor Polen zou gehad hebben. Bij deze gelegenheid bleek het weder recht duidelijk, hoe sterk de neiging der Polen naar de Franschen is.»

Over den toestand van den pacha van Scutari behelst de *Gazetta di Zara* het volgende: «Den 16^{den} Julij grepen de rebellen de troepen aan, welke van Teranna, Djbra en Téttova Hassi pacha ter hulp gekomen waren. Zoodra deze daarvan berigt kreeg, overviel hij de insurgenten van Casana, terwijl zij nog in diepen slaap waren, liet er verscheiden het hoofd afsnijden, joeg de overigen op de vlugt, en maakte veel vee buit. Sedert wordt hij niet meer zoo streng gebloeerd, en kan zich levensmiddelen verschaffen.»

Dr. Offerdinger uit Tubingen geeft berigt, dat hij met een telekoop de Halleysche komeet in den nacht van den 13^{den} op den 14^{den} dezer in het sterrenbeeld van den Stier het eerst, en in den nacht van den 17^{den} op den 18^{den} nader waargenomen heeft, maar nog tamelijk klein en duister. De Halleysche komeet, zegt hij, nadert de zon tot op 12,197,000 mijlen (den 7^{den} Nov.) en de aarde op 4,817,300 (den 6^{den} October). Thans is hij nog 34,000,000 mijlen van de zon, en 38,000,000 mijlen van de aarde verwijderd. In de eerstvolgende dagen is hij steeds na middernacht aan den Oostelijken hemel waar te nemen; maar in de laatste van September zal hij den ganschen nacht door aan den hemel in de voeten van de Stier te zien zijn. (Te Rome heeft men de komeet reeds den 6^{den} Augustus gezien.)

De justitieraad Kunowski te Berlijn heeft met een telekoop, van zes voet, de komeet ook den 21sten en 22sten Augustus des nachts waargenomen. Dezelve geleek nog niet meer dan een zeer ligte nevelvlek.

BERLIJN, den 23sten Augustus.

Volgens berichten uit Kalisch, is Z. M. de Keizer van Rusland den 19^{den} aldaar in gewenschten welstand aangekomen.

Bij Kapsdorf, in Silezie, is een legerkamp voor Pruisische troepen opgericht, waarin thans 25,000 man verzameld zijn, terwijl zich bij het dorp Koischwitz nog een tweede legerkamp bevindt, dat misschien even sterk zal zijn.

De heer Hufeland geeft in de staats-courant berigt, dat het plan van geschikte lijkhuisen voor Berlijn waarschijnlijk spoedig tot stand zal komen. Hij besluit dit berigt aldus: «Ik hoop alzoo met vertrouwen, deze laatste liefdedienst, welke volvoering mij reeds voor 50 jaren te Weimar gelukte, ook nog voor mijn einde hier te Berlijn, verwezenlijkt te zien. — Zekerlijk levert eene groote stad meer middelen, maar ook meer zwaarigheden op; doch ook deze zullen te overwinnen zijn, als men slechts vasthoudt aan het hoofdenkbeeld, [dat deze inrigting een verzekeringmiddel tegen het levend begraven, en eene bewaarplaats der lijken tot aan de begraving zijn zal. Het laatste is eene hoogst dringende behoefte voor den miavermogenden stand, die dikwijls genoodzaakt is, de lijken in eene enge ruimte verscheidene dagen lang bij zich te houden.»

PARYS, den 25sten Augustus.

Weinig tijds voor den aanvang der zitting van de Kamer der afgevaardigden van heden, is de president, de heer Dupin, ongesteld worden. Zijne ongesteldheid schijnt echter van geen ernstigen aard te wezen.

Een man van ongeveer veertig jaar, die 11,500 franken in bankbiljetten bij zich had, heeft zich eergisteren van het leven beroofd, door voor het rad van eene zware meelkar, die door de St. Denisstraat kwam, neder te vallen. Hij zeide een ruchtigkeits vruchten, en toen hij nederfel, uit: «daar, op dat ruchtigkeits vruchten!»

— De kamer der afgevaardigden heeft de algemeene beraadslaging over de wet ter betengeling van de drukpers heden gesloten.

De president van den raad van ministers, de heer de Broglie, heeft deze wet in 't algemeen in eene merkwaardige redevoering verdedigd, en niet onduidelijk te verstaan gegeven, dat, als dezelve niet aangeno- men wierd, de tegenwoordige ministers hunne posten zouden moeten nederleggen, en aan anderen overlaten om de orde te handhaven in midden van de dagelijksche verguizingen van den persoon des Konings in geschriften en spottprenten, en de ondermijning van de grondvesten der regering, waaraan een aantal dagbladen dag aan dag arbeiden. « Wat aangaat de prenten en tooneelvertooningen, zeide de minister, daaromtrent zal ik alleen dit aanmerken: Frankrijk is een geciviliseerd land, de Fransche natie is eene beschaafde natie; zij bekleedt sinds twee eeuwen den eersten rang in Europa wegens de bevalligheid van hare gewoonten, wegens de kiesheid van haren smaak, wegens hare wezandheid. Zij was er trotsch, zij was er ijdel op. Men moet be kennen, dat de Voorzienigheid sinds drie jaren die ijdelheid dachtig ge straft heeft. — Ik vraag u, wat moet de vreemde denken, die voor het eerst in de hoofdstad komt, of er na verloop van tien jaren ve derkomt; wat moet hij denken, als hij op de prachtigste openbare plaatsen, op uwe fraaiste wandelingen, daar waar de gedenkteekenen der kunsten en de schatten der nijverheid opgestapeld zijn, zijne oogen moet ter neder slaan, om de walgelijkste, de onzedelijkste, de vuilste dingen niet uitgestald te zien, waarvan de beleedigende personalitei ten niet het eerste, maar het minste schandaal uitmaken? — En ons tooneel, mijne heeren! het maakte de roem van Frankrijk uit; door ons tooneel is de Fransche taal algemeen in Europa geworden, de gezelschaps taal, de taal der fraaie kunsten, de taal der betrekkin gen tuschen onderscheidene volken. En wat is thans het tooneel in Frankrijk! Wie durft er naar eenen schouwburg gaan, als hij het stuk niet dan bij naam kent? Ons tooneel is niet alleen het levend beeld ge worden van de afdwaling, van de onzinnigheid, waartoe de mensche lijke geest vervallen kan, als hij zonder eenigen breidel gelaten wordt; maar het is ook nog eene school van ontucht, van misdaden gewor den; eene school, welke leerlingen vormt, die men daarna op de ban ken van de hoven van assises door hunne taal hoort te bevestigen, wat zij reeds door hunne daden foonden, d. i. het diepe verval van hun verstandelijk vermogen, zoo wel als het diep bederf van hunne zielen.»

De minister heeft ver van zich afgeweerd de beschuldiging, dat men den moorddadigen aanslag van den 28sten Julij zocht te baat te nemen, om een willekeurige bestuur te vestigen, en beroogt, dat de voorgedra gende wet tot behoud der maatschappelijke orde volstrekt noodzakelijk was dat zij alleen strekte, om den Koning en de constitutionele monarchie te beveiligen; terwijl overigens de beoordeeling van de ministers en der verrigtingen van het bewind even vrij bleef als voorheen.

De rede des ministers schijnt veel indruk gemaakt te hebben.

— De jongste tijdingen uit Madrid zijn van den 18den dezer. De rust is niet op nieuw gestoord geworden en de regering neemt maatregelen om de orde te handhaven. De stedelijke militia wordt ontwapend om op nieuw georganiseerd te worden. Er zal een militair gerechtshof op gerigt worden, om de schuldigen aan het jongste oproer te oordeelen. Ten aanzien der drukpers zullen nadere maatregelen genomen worden. Alle zamenscholingen op openbare plaatsen of op straat zullen door de gewapende magt verstrooid worden. Niemand, ten zij tot de gewa pende magt behoorende, mag in het openbaar met wapenen verschijnen. Risten van wraak of partijzucht mogen niet meer aangeheven worden.

De Koningin heeft de deputatie van de stedelijke militia, welke haar de voorstellen of liever de eischen van de oproerigen bende kwam over brengen, bestaande uit 2 kapiteins en 3 luitenanten, dadelijk laten ge vangen zettén. Het garnizoen van Madrid is versterkt geworden.

GRAVENHAGE, den 26sten Augustus.

Den 23den Julij is Zr. Ms. oorlogsfregat de Maas, kap. Arriens, aan boord behoudende Zr. K. H. prins Willem Frederik Hendrik der Neder landen, derden zoon van Z. K. H. den prins van Oranje, voor het fort Amsterdam, op de rivier van Suriname, ten anker gekomen, waarna Z. K. H. de prins den volgenden dag, onder een algemeen loesje ten anker, het valeren van de forteresse Zeeland en van Zr. Ms. oorlogschepen, aldaar ter reede liggende, te Paramaribo aan den wal gestapt, en aan den steenen trap ontvangen is door Z. Exc. den gouverneur van Heeckeren, den kommandant van Zr. Ms. oorlogschepen Bluis, den koloniale raad en de hooge officieren, allen in volle uniform, terwijl ook de schutterij en militairen zich onder de wapens bevonden. Ook een der zonen van Z. Exc. den gouverneur was met denzelfden bodem uit Nederland terug gekeerd. — Zr. Ms. oorlogsbark de Spelheid, luit. H. Ferguson, is den 26sten al haar anker gekomen.

Mengelwerk.

Het schrijfbewind te Barcelona.

Geurende de regering der eerste ISABELLA (1504), en wel sedert haar huwe lijk met FERDINAND, kwam eindelijk in Spanje eene orde van zaken tot stand, die door gestrengte wetten naar eisch werd gehandhaafd. Aan de eene zijde van kardinalen en bisschoppen, aan de andere van hertogen en graven omgeven, die allen van hare yvenken vlogen, oefende zij een volkomen gezag uit over een regt geloovig Koninkrijk. Wat in Spanje door de eerste ISABELLA, haren gemaal, den sluwen FERDINAND, en hareij vertrouwden raadgever, den grooten XIMENEZ, met inspanning van alle krachten werd daargesteld, werd langzamerhand onder mijd, en, eindelijk, na 330 jaren, gedurende de regering der tweede ISABELLA, de onmondige, die geen XIMENEZ tot raadsman heeft, en geen FERDINAND de hand biedt, op eens den bodem ingelagen, niet zoo zeer door den voortduren den Carlistische burgeroorlog, als wel door den revolutionairen geest, die zich in de tweede stad des Koninkrijks, het handalrijke, in beschaving het meest voortge gane en door deszelfs ligging aan de zee hoven de hoofdstad van Spanje be gunstigde Barcelona ontanga zoo allereerst te openbaren, door eenen geest, wier ongezandheid barende uithoering, ook spoedig in de provincie der conventie ments, het groote Madrid, zijne takken heeft, en zich wellicht nog verder zal uit breiden; indien geen veelvermogende hand deszelfs aanwas te keer gaat en eenet verwarring van begrippen paal en perk stelt, wier gevolgen niet te berekenen zijn.

Niet Navarra alleen en de Baskische provinciën hadden in vroeger dagen pri vilegiën; ook in Arragon en Katalonië was de koninklijke magt geruimen tijd be perkt; zij hadden hunne cortes, waarin de zoogenoemde Justicia, met groot ge wag, den voorzittersstoel bekleede. Het eerste misbruik van gezag had plaats in 1591, toen PHILIPS II. den opstand der stad Saragozza strafte. De voorzitter en meerdere grooten boetten hunnen ijver voor de privilegiën met hun leven. Onder PHILIPS IV. (1640) werd eene nieuwe belasting uitgeschreven; ook moesten er 6,000 Cataloniërs, ter aanvulling van het leger, naar Italië gezonden worden. Dit misbruik van gezag deed van daar twee afgevaardigden naar Madrid vertrekken, om schikkingen voor te slaan; maar vergeefs! de afgevaardigden werden er behan deld als de Nederlandsche, toen deze om het intrekken der bloedplakkaten kwa men smeeken. Op het eerste berigt, dat de Catalonische afgevaardigden te Madrid waren gevangen gezet, brak te Barcelona en in het geheele rijk een opstand uit, die twaalf jaren duurde.

De Katalonische opstands-oorlog werd in 1652 door 's Konings natuurlijke zoon, don JUAN D' AUSTRIA, geëindigd met de verovering van Barcelona, eene ko ninklijke amnestie en de herstelling deze oude privilegiën. Zoo bleef het tot aan 1707, toen PHILIPS V, de eerste Bourbon op de spaanschen troon, in het mid den der verwarring en wisselvalligheden van den successie-oorlog, zich de gelegen heid ten nutte maakte, om de laatste wapenen van constitutionale vrijheid te vernie tigen. Arragon en Katalonië hadden toen gekozen voor den pretendent KARL VAN OOSTENRYK; daarvoor moesten zij gestraft worden. De Fransche schrijver SARTRE-SARON verhaalt, met de hem eigene naïviteit, hoe dit plaats vond. Eerst vergaafte hij de willekeurige heerschappij in Kastilië met het beperkte gezag in Arragon en Katalonië, waar de Koning geen privilegie mag schenden. « De landsvergade ring — zoo gaat hij voort — schrijft de belasting uit, verzet zich tegen alle nieuwigheden, en laat geene koninklijke ordonnantie zonder hare goedkeuring ten uitvoer leggen. Het opper-geregtshof te Saragozza staat op den zelfden trap van onderscheiding als de raad van Kastilië; maar de voorzitter van het eerste heeft oneindig meer aanzien; hij voert den titel van Justicia; als ware de geregtigheid bij hem hoofdzakelijk berustende. Hij zit ook voor bij de cortes. Wanneer een nieuwe Koning den troon beklimt, moet hij zijnen eed in handen van den Justi uitspreken: « Wij, die zoo veel waard zijn als zij, nemen u tot Koning aan, zia afleggen, die bij deze plegtigheid, met luider stemme, het volgende formulier op voorwaarde, dat gij onze regten zult eerbiedigen; zoo niet, niet! » Een fraai compliment voor een gekroond hoofd — zegt SARTRE-SARON. Wat echter nog meer opmerking verdient, is, dat zij in Arragon woord gehouden hebben, zoo lang zij konden, en dit hebben zij geruimen tijd geloofd. Van daar, dat Arragon en Katalonië zoo vaak in oorlog waren met hunne Koningen, tot dat eindelijk PHILIPS V zijn kans schoon zag, om aan dezen staat van zaken, door een coup d'état, een einde te maken. Hij hief de ambtsbetrekking van den hem zoo lastigen Justicia op; schafte de landsvergadering af; verklaarde alle privi legiën vervallen; vernietigde alle wetten; veranderde de opperste regtbank en bragt Arragon, Katalonië en Valencia op denzelfden voet van regeringsbestuur als Kastilië. Dit was een groote, belangrijke slag, waardoor de provinciën in verwijfeling en woede geraakten. Zij beproefden het onmogelijke, om haat tot te verliggen, maar de Koning bleef onverzettelijk tot zijne wil. Deze terugdruk op de Catalonische vrijheid, die sedert dien tijde niet meer heeft gevoelt ons een belangrijk feit, dat de geschiedenis niet mag vergeten. Het eerste nummer van het schrijfbewind te Barcelona, dat in de maand Augustus 1808 is uitgegeven, heeft de volgende titel: « Het schrijfbewind te Barcelona, dat in de maand Augustus 1808 is uitgegeven, heeft de volgende titel: »

Deze terugdruk op de Catalonische vrijheid, die sedert dien tijde niet meer heeft gevoelt ons een belangrijk feit, dat de geschiedenis niet mag vergeten. Het eerste nummer van het schrijfbewind te Barcelona, dat in de maand Augustus 1808 is uitgegeven, heeft de volgende titel: « Het schrijfbewind te Barcelona, dat in de maand Augustus 1808 is uitgegeven, heeft de volgende titel: »

Het Barcelonische dagblad: el Vapor, dat in hoofdzig het eene stoomboot ge kozen had, als zinnigbeeld eener snelle nieuwsmededeeling, werd, voor het uitbar sten der onlusten, in den geest van het Spaansche Justis midden geschreven; ja zelfs beweerde men, dat het eene doctrinaire kleur had aangenomen, dat het vel len voet gevaarlijk hielden. Zoodra nu het tot oproer gekende veld van de stoom bootfabriek van BONAPLATA verwoest had, oordeelde de redactie van het blad het veiliger, gezegd vignet wegtelaten. Het eerste nummer van het schrijfbewind te Barcelona, dat in de maand Augustus 1808 is uitgegeven, heeft de volgende titel: « Het schrijfbewind te Barcelona, dat in de maand Augustus 1808 is uitgegeven, heeft de volgende titel: »

De opstand werd eerst algemeen, toen de generaal BASSA wilde beproeven, om den bewoners van Barcelona schrik aan te jagen door het laten oprukken der gewapende magt. Zij hadden stellig voorgenomen zich van alle buitensporig heden te zullen ontloude en de rust der stad te handhaven, zoolang geen krijgs

bevelhebber had wettig kwam voorschrijven. Dit gebeurde, en het schriktooniel nam dadelijk een aanvang. Zoodra men vernam, dat BASSA met zijne troepen oprukte, zag men elk oogenblik het luiden der slaanklok te gemoet. BASSA kwam, en reed, zonder eskorte, door de straten, als wilde hij aan de voeds der inwoners heldhaftig het hoofd bieden. Maar nu was de zaak ook spoedig beslist. Het volk liep te wapen; de urbanos scharden zich in gelederen, en eer de generaal op de hulp zijner troepen kon rekenen, was hij reeds omringd van gewapende burgers. Vergeefs stamelen zijne lippen: « leve de vrijheid! » Vergeefs bidt hij om lijfgenade; — BASSA valt als een offer der volkwoede; zijn lijk wordt langs de straten geselept en daarna der vlammen ter prooi gegeven. — Inmiddels worden ook de registers en papieren der politie en der prefectuur, en alle belastingkapotten verbrand; terwijl het luisraad van het paleis, waartoe zich de naam der formalistische vrijwilligers bevond; en juist daarom den toorn des volks nog meer deed ontvlammen, almede een offer des vuurs werd. Tot laat in den nacht trokken talrijke beuden gewapende burgers door de straten, onder het gedurig aanheffen der kreten: « Weg met de ij-rannen! » De orde werd achter hersteld, maar men kon het niet beletten, dat de stoombootfabriek van BONAFATA almede eens prooi der vlammen werd. — Voor het overige heerschte eene uitbundige vrolijkheid in de stad. Het muziek-corps van het garnizoen en dat der Urbanos vergezelden eene ontelbare volksmenigte, die alterhande patriotsche liederen zong; en deze algemeene volksongeregeldheden waren (zoo schrijft men) het gevolg van een misbruik van de wetten, die de koninklijke overregering zich, bij herhaling, schuldig maakte. De wetten, die de koninklijke overregering zich, bij herhaling, schuldig maakte, op doordringende wijze, heringemingen tot stand brengt; maar zij willen zulks in goemen gevallen, langs den weg van overheerschen gezag. Wettige vrijheid eerbiedigen zij van goasches herten; maar zij dulden geene mannen aan het roef van staat, die inbreuk trachten te maken op het Katalonische volksvertegenwoordigende regeringsstelsel. Honigzoete redenen en trouwbeloften gelden in Katalonië niet meer. Het maskor der overheersching-zucht is gevallen. Wee den genen, die het op nieuw, ten dekmantel zijner aanmagtigende gezagsoefening, in Katalonië tracht te bezigen.

De tijd, die alle staatkundige raadselen oplost, zal ons doen zien, wat uit den Spaanschen chaos en voor Spanje zelfs en voor alle, op constitutie ge-grondveste, rijken, onmiddellijk kan en moet voortvloeijen!

De rechtsdag van den Leeuw.

(naar het Duitsch van S. Zirndorfer.)

De Koning der dieren hiell eens geregt, onder eenen grooten eikenboom in het woud, waer hem onderscheidene menschen, als aangeklaagden, werden voorgesteld, over welke hij regt zou spreken. Deze menschen werden van verschillende misdaden tegen de menschheid en de natuur beschuldigd. De Leeuw liet den één na den ander voor zich brengen. De Olifant was deurwarder van de rol en volbragt, in die betrekking, den wil van den opperregter. Toen de eerste beschuldigde vóórtrad, vroeg de Leeuw: « Wat heeft deze beschuldigde gedaan? »

De Olifant. Koning der dieren! Hij heeft zich aan den grootsien ondank schuldig gemaakt. Vijftien jaren lang had hij een' poodelsoort, die hem alle bewijzen van trouw en dankbaarheid gaf, maar hij beloofde die trouw en dankbaarheid op de schandelijkste wijze. Toen de poodel, eindelijk, door hoogen ouderdom, blind en doof geworden was, liet de eigenaar hem, met een' steen om den hals, in het water smijten.

De Leeuw. Ik heb een' mensch gekend, die zijnen braafsten knecht, van wien hij dertig jaren lang trouw en eerlijk gediend werd, in zijnen ouderdom verstiet en ten huize uitjoeg, zoo dat de ongelukkige, in ellende en armoede, op straat sterf. Als de mensch dusdanig met zijn' evennaasten handelt, wat kan dan een' redeloos dier verwachten? — Breng dezen mensch weg; zijne misdaad ontstond uit gebrek aan gevoel.

En nu trad de tweede beschuldigde te voorschijn.

De Leeuw. Wat heeft deze misdreven?

De Olifant. Deze man is een slager, en bragt vele dieren om het leven.

De Leeuw. Waarom deedt gij dit?

De Slager. Het was mijn beroep. Ik moest er den kost mee verdienen.

De Leeuw. Goed! gij hebt ook menschen geslagt, onder u. Laat de dieren slagers leven! Maar wat is het misdrijf van een' slager, die niet onder eersigendheid leeft?

De Olifant. Hier is een misdadiger, die de diers-beenderen ootbelsigt, en er handvatels voor zijdgeweren van maakt.

De Leeuw. Gij hebt, inderdaad, zonderlinge kunst-uitvindingen, gij menschen! Waarom doet gij dit?

De Beklaagde. Om mijn brood te verdienen.

De Leeuw. Zoo voedt zich de één ten kosten van den ander, onder u, menschen-kinderen! Maar waarom bedient gij u van diers-beenderen? Zijn er geen menschen-beenderen genoeg voorhanden in de knobbelen, die veel harder zijn en onzijdig beter geschikt, om handvatels voor zijdgeweren van te maken? Ga heen; beproef gij, en kom, dan weder.

De Olifant. Koning der dieren? De delinquent, die thans vóór u staat, is een' nettenbreijer; hij wordt beschuldigd, met de jagers in verbinding te staan, en het vogelheer ootprondelijk te strijken, te spannen.

De Leeuw. Dat is inderdaad onrecht. Volgens de natuurlijke wetten, zou hij de schuld des doods verdienen hebben; maar, die menschen, moet ik hem naar menschen-wetten beoordeelen, en volgens deze is hij geen misdadiger. Breij netten, en uw netten voortaan alleen om dieren te vangen. Volgens zijn er in overvloed. Maar zorg, dat gij nooit de eerlijkheid of de onschuld in het net vangt.

De Olifant. Hier is een bok, opperregter! die een aantal dieren om het leven gebragt heeft, als hachis gemaakt heeft.

De Leeuw. Ongelukkige! waarom zijt gij geen krijgsman geworden, die het

regt hebben, om dazende menschen in de pan te hakken? Dan had de wereld u met eerlaq-wriaren gekroond, en u een' held, een' dapper' held gemaakt. — Laat hem los, en geef hem de geschiedenis van NAPOLION te lezen, opdat hij leere, hoe men eene halve menschenwereld tot hachis kan maken. Misschien wordt er dan nog iets groots van hem. Ga, moorddadige kippen-, kalksoeven-, quiven- en faizanten-veroetiger! neem dienst onder de hedendaagsche revolutionaire progaganstien, en beproef of het u kan gelukken eenige landen tot ragout te maken, of door helsche werktuigen eenige honderde menschenlevens weg te maaijen; want er zijn waarachtig te veel redelijke dieren op de wereld, die den bejldt den ander het dagelijksch brood.

De Olifant. Hier zijn nog eenige misdadigen, Vorst! Deze, onder anderen, is een boekbinder; hij wordt beschuldigd, dat hij te veel leder van dieren-velten verbruikt.

De Leeuw. Hoe! Gij zijt immers een letterkundige beoefenaar, waarom hebt gij niet de huiden van dieren te maken?

De Boekbinder. Ik bind de voortbrengstelen van den geest bijeen, en beaig daartoe leder.

De Leeuw. Hoe! de werken van een' CICERO in ezels- of varkensleder? **De Olifant.** o zeden! Dat is heiligschennis. In goud moet gij zijne geschriften en die van andere vernuftigen binden, maar niet in leder. Dat moet afgeschafte worden. Ik wil u een' raad geven. Tracht altijd den band van een boek aan deszelfs in-ziglijke waarde gelijk te maken. Recensenten, b. v., bekoeten in varkens- of bokkensleder, soms ook in ezels-vel gebonden te worden. Doch, neen! zoo dikwijls zou het geheele geslacht dezer drie diers-soorten uitgeroeid worden; want er zijn meer recensenten dan werken. Bind dus maar toe, het zal toch voor hem niet aanters wel hetzelfde zijn, in welk kleed zij verschijnen; en of gij bij het inbriyden soms een blad of wat aaneen plakt, zegt ook niets; want dikwijls worden in de meeste boekverzamelingen de boeken op de planken zeer net gerangschikt zonder gelezen te worden.

De Olifant. Deze mensch wordt van verscheidene wanbedrijven beschuldigd. Hij verminkt onder anderen de paarden, door hun den staart af te snijden en de mopshondjes met hun die ooren af te knippen.

De Leeuw. Hebt gij dat gedaan?

De Beklaagde. Ja; ik vind door de kunst mijn bestaan.

De Leeuw. Wat ontceeren de menschen toch de kunsten, daar zij het verminken van dieren zelfs eene kunst noemen. Volgens de menschelijke wetten zijt gij onschuldig, daar zelfs onder de menschen menschen zijn, die het gezonde verstand soms deernlijk verminken. Ik spreek u vrij; keer weder naar uwe natuurgehoonooten en zeg hun, dat de dieren niet met hunne begrippen over kunst en kunst-zin overeenstemmen. — Maar wie zijt gij, oude, die zoo nuchteren kijkt?

De Beklaagde. Ik ben een pennenbereider; de ganzen hebben mij bij u aangeklaagd.

De Leeuw. De ganzen? — Ga vrij met uwen handel voort. Daar de ganzen niet kunnen schrijven, hebben zij ook wel eenige pennen te missen. Doch neen! misschien dwaal ik. Ga heen, bode, en verneem of de ganzen werkelijk nimmer schrijven; want tegenwoordig schrijft toch iedereen, zelfs de ezels, — en ik lees nu en dan dingen, die al het koninkrijk hebben dat zij deze ganzen geoordeelen zijn. Ga, en kom spoedig weder, om mij hiervan berigt te geven. — En wat heeft gindsche man uitgerigt.

De Beklaagde. Grootmagtige Leeuw! de visschen zijn mijna beschuldigers.

De Leeuw. Zijt gij ook een kunstenaar? waarom doet gij, menschen, al wat op aarde, in de lucht en in het water is? Ik ken geen versliedender dier dan de mensch. Ga, en zeg aan de visschen, dat de Leeuw hun doet weten, dat voortaan geen dier voor de vervolgingen der menschen meer veilig is.

Onder nog andere beschuldigers versohenen nu ook de heffen, die zich beklagen, dat het onder de menschen, en wel bijzonder onder getrouwde heeren, mode geworden was, om zich van een hoofd-versiersel te bedienen, dat de natuur aan de herten had toegekend. — Hebben de drie verdachte mannen zich daarover beklagd? — vroeg de Leeuw. — Neen! — was het antwoord. — Wel nu, dan behoort het waarschijnlijk tot den *bon ton* en daartegen valt niets te zeggen. De galante onschuldigen werden ontelagen en de zitting werd voor ditmaal opgehoven.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 27 Aug. 1 El 1 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D
Den 28 Aug. 1 El 0 Palm 8 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 2 D

Heden morgen beviel zeer voorspoedig van een' welgeschapen DOCHTERTE, **HENDRINA SPEIJERS**, geliefte Gade van

VALBORG, den 28sten Augustus 1835.

G. OF HARTOG.

Te BRUMMEN is op den 23sten Augustus 1835 overleden de Hoog Wel Geboren Vrouwe **C. M. G. I. M. E. N. T. H. O. L. T.**, tot bittere droefheid van haren geliefden Echtgenoot **M. F. DE MAN**, Notaris aldaar, en hare beide Zonen, in den padroon van 65 jaar, na een langdurig en allersmartelijkst lijden van vele jaren.

† **B E R G E M E E S T E R** en **A S S E S S E R** **R E N** der Gemeente **W A R M E R O** zullen, onder nadere approbatie van de Heeren Gedeputeerde Staten der Provincie Gelderland, op Donnersdag den 30sten September 1835, des middags ten 12 ure, ten huize van **A. VAN V E L D E R U Y. D. E. N.**, te Ermelo, in het openbaar aanbesteden: Het doen van eenige **H A R S T E L L I N G E N**, **A A N D E N T O R E N**, te Ermelo, ten dienste der **L E V E R I N G** der daartoe benodigde **M A T E R I A. L E N.**

De condities en het bestek zullen ter lezing liggen in de Herberg van **R. VAN VELDHUIZEN**, te *Ermelo*, van heden af, en de aanwijzing zal *in loco* geschieden op den dag der aanbesteding, des morgens tusschen 9 en 12 ure
Nanspeet, den 18den Augustus 1835.

Burgemeester en Assessoren voornoemd,
C. L. VITRINGA,
Namens dezelve:
E. J. VAN BRONKHORST.

† † † **KERKVOOGD en NOTABELEN** der Hervormde Gemeente van **ELDEN** zijn voornemens, op Donderdag den 3den September 1835, des morgens ten elf ure, ten huize van **A. A. NICLOU** in de *Zwaan*, te *Elden*, aantebesteden:

HET REPAREREN EN VERNIEUWEN VAN DEN KERKTOREN, te *Elden*.
Zullende het bestek en de voorwaarden, van heden af aan, tot den dag van aanbesteding, bij **A. A. NICLOU** voornoemd, ter lezing liggen.

† † † **HET ARNHEMSCHE DEPARTEMENT DER MAATSCHAPPIJ**: *tit Nut van't Algemeen* besloten hebbende, dat er van wege hetzelfde **ONDERWIS** zal gegeven worden in de **PROEFONDERVINDELIJKE NATUURKUNDE**, *ingezigt ten nutte van het Maatschappelijk leven*; zoo worden degenen, die van dat onderwijs verlangen gebruik te maken, uitgenoodigd, zich, van heden tot 15 September e. k., aan te melden bij een der leden van de daartoe benoemde commissie, zijnde de Heeren **N. VAN CALLEGOED**, **G. VAN DER KAA**, **W. KNOOPS**, **S. D. WYCKERHEED BISSDOM**, en **D. S. P. SCHELTEMA**, bij welke ook nadere inlichtingen te bekomen zijn.

† † † Men verlangt ten spoedigste voor twee Dames, binnenshuis, bij fitsoenlijke heden, **TWEE** **DRIE KAMERS**, voorzien van kleeden of geheel ongemeubileerd, met of zonder kost en behoorlijke bediening, tegen 10. November aanstaande, voor een geheel jaar in een Dorp, vrij van overstroming, omstreeks *Zutphen* of *Arnhem*, bij voorkeur te *Velp*.
Adres, ten spoedigste, onder Letter G., bij den Uitgever van deze Courant; brieven franco.

† † † Men verlangt **IEMAND VAN DEN BURGERSTAND** ten platte lande, liefst uit *Overijssel* of *Gelderland*, ongetrouwd en van de Gereformeerde Godsdiens, de noodige bekwaamheden, ervaring, en, zooveel nodig, administratieve kundigheden bezittende, om, tegen inwoning, kost, en een betamelijk salaris, als **OPZIGTER** op een uitgetrekt **LANDGOED** in *Gelderland* geplaatst te worden. Men gelieve zich, met vrachtfrije brieven, waarin vermelding van betrekking en vroegere bezigheden, te adresseeren bij de Heeren **M. WESTERMAN EN ZONN**, Boekhandelaars te *Amsterdam*, in de Kalverstraat No. 198, onder Lett. A. B.

Uit de hand te koop.

Den zeer fraaije **REIS-CALÈCHE**, ook geschikt voor Stads-gebruik, benevens een **ZOMER-WAGENTJE** beide Brusselsch maaksel. Nader te bevragen bij **VAN OOSTENDORP**, in de Molenstraat, te *Nijmegen*, Brieven franco.

† † † De ondergeteekende heeft het genoegen zich aan te bevelen tot het waarnemen van Commissien in het maken van **TEKENINGEN, BESTEKKEN en BEGROOTINGEN**, voor alle soorten van **GEBOUWEN en SLUIS-WERKEN**: als mede in het geven van **ONDERWIS** aan Jongelingen, in *Huis- en Water-Bouw-Kunde, Fortificatie-Werken en Situatie-Tekenen*, dienende tot opwerpen van *Landkaarten* etc: Hij belooft zijne begunstigers en leerlingen eene civiele bediening en goede instructie, en verzoekt zijne Stadgenooten hem met opgenoemde Werksaamheden en Onderwijs te willen begunstigen.

J. F. CREUTZBURG,
Koornstraat bij het St. Jans Binnensingel No. 329.

† † † De houder des **COUPON**, No. 13417, voor het jaar 1834, groot f 5, ten laste van het *Amortissement Syndicaat*, kan daarvoor betaling erlangen bij den Drukker dezer.

Koninklijke Nederlandsche Cirque Olympique.

Met gunstige toestemming der Edel Achtbare Regering der Stad *Arnhem*, zal het gezelschap **KUNSTRIJDERS en RIJDERSSEN**, onder directie van den Heer **F. BLONDIN**, gedurende de tegenwoordige Kermis, dagelijks te beginnen op Zaterdag den 29den Augustus, des avonds ten half 8 ure, in de Spoorste Tent, bij de Waterstraat, proeven van deszelfs bedreventheid in het afrijgen en berijden van Paarden geven. Het gezelschap sedert deszelfs laatste verblijf alhier, zoodanig in personeel vermeerderd en verbeterd, dat de Directeur zich meent te mogen beroemen, dat er nog eens een zulk een goed geheel is aangeboden geworden.

In de nieuwe Tent, op de St. Jans-Plaats,

Zal, gedurende de Arnheemsche Kermis, een Natuurwonder te zien zijn, zijnde een man, *Scapiglione* genaamd (uit *Tangerin Afrika* geboortig), wiens hoofd begroeid is met een **VEERKRACHTIG, REKBAAAR HAAR**, hetwelk zich in eenen kring, als de stralen der zon, om zijn hoofd uitstrekt, en een omtrek van 54 duim heeft. Hij spreekt de Fransche, Italiaansche en Duitse talen, en zal, door het zingen van verscheiden Italiaansche ari's, begeleid door een wel bezet orkest, bewijzen dat zijne lieflijke stem aan den overheerlijken bouw van zijn lichaam evenaart.

De vertooningen zullen op Zaterdag den 29sten Augustus beginnen, en de Tent van des avonds 5 tot 11 uren geopend zijn. — De Tent netjes en elegant gedecoreerd en tegen alle w' er bestand.

V. PERESSINOTTI

† † † **J. L. JACOBS**, bij de Velperpoort te *Arnhem*, heeft deze week de nieuwste Modellen Bronzen en andere **TAFEL- en HANGLAMPEN en LUSTERS**, benevens vele nieuwe artikelen, ontvangen, welke een en ander tot Fabriek-prijs verkogbaar is, en het goedkoopten der Lampen wordt ingestaan.

BOURICIUS,

Algemeene Postwagen-Diensten.

De Hoofd Administratie maakt bekend, dat, met den 1sten September e. k., aan al de kantoren der onderneming direct plaats genomen zal kunnen worden langs den regter Rijn-oever tot *Dusseldorf*, en naar alle tusschen deze Stad en *Emmerik* gelegen plaatsen, even zoo als dit tot dus verre slechts tot *Emmerik* plaats vond.

Daardoor is aan die reizigers, welke met de Diligence dezer onderneming te *Arnhem* aankomen, mits dat die van doorgaande plaatsbewijzen voorzien zijn, tot *Dusseldorf* toe, den vobtrant verzekerd boven alle anderen, welke op Koninklijk-Nederlandsch of op Koninklijk-Pruissisch grondgebied opstijgen.

Voorts, dat het vertrek van den Snelpost van *Arnhem* des morgens ten 8 ure, in plaats van ten 7 ure, zal plaats hebben, waardoor het langwillig oonthoud te *Emmerik* is afgesneden; en, eindelijk, dat, in aanmerking genomen de ijver, waarmede thans de Chausée langs den regter Rijn-oever op het Pruissische grondgebied wordt in orde gebracht, de aankomst van den Snelpost van *Arnhem* achtervolgt aanmerkelijk zal worden vervroegd.

De aansluitende diensten vertrekken van *Amsterdam* den avonds ten 6 1/2 ure; van *Rotterdam* en van *s Gravenhage* des avonds ten 4 ure; van *Utrecht* des avonds ten 11 ure.

Arnhem, den 27sten Augustus 1835.
De Ondernemer en Hoofd-Administrateur,
BOURICIUS.

BOURICIUS,

Algemeene Postwagen-Diensten.

Als een gevolg der latere aankomst van den Koninklijk-Pruissischen Snelpost van *Dusseldorf* langs den regter Rijn-oever te *Arnhem*, zijn mogelijk geworden de suppressien van de vertrekken, des middags ten 2 ure 30 minuten, tot *Zutphen*, en van *Zutphen*, des middags ten 4 ure naar *Arnhem*, die dan ook den 1sten September e. k. zal ophouden te bestaan.

De dienst van *Eindhoven* enz. naar *Zwolle* zal dus wederom des namiddags ten 4 uren van *Arnhem* afgaan, en te *Dieren* zal daarvan uitgaan de dienst naar *Doesborgh, Doornichem, Terborg, Gendringen en Dinxperlo*, tot welke laatstgenoemde plaatsen die op hetzelfde tijdstip voortgezet worden zal.

Voorts zullen daaruit volgen de navolgende uursveranderingen, waartoe de vereischte autoriteit geprovoceerd zijn, als:

10. Van *Arnhem* naar *Utrecht, Rotterdam en Amsterdam*, des middags ten 3 ure, in de plaats van ten 2 1/2 ure.
20. Van *Utrecht* naar *Rotterdam*, des avonds ten 9 ure 30 minuten, in plaats van ten 8 ure 30 minuten.
30. Van *Arnhem* naar *Deventer, Zwolle, Groningen en Leeuwarden*, des middags ten 4 ure, in plaats van des middags ten 2 ure 30 minuten.
40. Van *Zwolle* naar *Groningen en Leeuwarden*, te middernacht, in plaats van ten 11 ure 30 minuten s'avonds, en
50. Van *Zwolle* naar *Arnhem*, des morgens ten 7 ure 30 minuten, in plaats van ten 6 ure 30 minuten.

De Ondernemer en Hoofd-Administrateur,
BOURICIUS.

† † † Bij den Boekhandelaar **N. Y. A. Q. F. F.** te *Arnhem* is gedrukt en verkogbaar gesteld, een groot, zwaar, spoorhandelende over een ontwerp tot daarstelling van een spoorweg tusschen *Amsterdam* en *Munster*. Prijs 30 centen. Dit ontwerp wordt ingeteekend op eene nieuwe en verbeterde uitgave van de *Dictionnaire de l'Academie Française*, welke bestaan zal uit twee deelen in Gr. 8o., voor den geringen prijs f 10-15.